

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1035/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914201568
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914201568.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti odporcovi: R. F., r. č. XXXXXX/XXXX, bytom N. R. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Banská Bystrica, J. Kráľa 7, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokát so sídlom Banská Bystrica, J. Kráľa 7, o zaplatenie 2.266,65 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 28. 05. 2015 č. k. 14C/100/2014-36 do výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 94,77 eur do 3 dní na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Mgr. Henricha Schindlera, advokáta so sídlom Banská Bystrica, J. Kráľa 7.

V nenapadnutých výrokoch sa rozsudku okresného súdu nedotýka.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na trovách právneho zastúpenia v odvolacom konaní 17,19 eur do 3 dní na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Mgr. Henricha Schindlera, advokáta so sídlom Banská Bystrica, J. Kráľa 7.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 593,68 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti návrh zamietol, pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 94,77 Eur na účet právneho zástupcu. O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu do výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal v napadnutom výroku rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude priznaná náhrada trov konania. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a právnou úpravou náhrady trov konania. Bol toho názoru, že z hľadiska výsledku konania, ktorý je rozhodujúci pre aplikáciu § 142 ods. 2 O. s. p. vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah. Nie je preto možné aplikovať zásadu úspechu v konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania u vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech nemal. Na jeho postavení sa nič nezmenilo, a preto náhrada trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. je vylúčená. Taktiež poukazoval na to, že okresný súd nehodnotil aj kritérium účelnosti pri náhrade trov konania. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu je občianskym združením, ktoré bolo zriadené za účelom ochrany práv spotrebiteľov, má teda osobitné

právne postavenie, a preto tento subjekt by mal byť tak odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti, aby mohol zabezpečovať právnu pomoc pre spotrebiteľov bez toho, aby sa dal zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pokiaľ to urobil a s týmto mu vznikli trovy konania, tak ich nemožno považovať za účelne vynaložené trovy v konaní. Namietal tiež, to, že vedľajší účastník vstupuje do konania bez toho, že by mal nejakú predstavu o konaní, ktorého sa vstup týka, pretože robí tak na základe formulárových podaní, ktoré používa aj v iných konaniach. Preto už aj z tohto dôvodu nemôžu byť trovy konania spojené s vyjadreniami vedľajšieho účastníka aj v danej veci za účelne vynaložené. Tiež poukazoval na to, že vedľajší účastník mal predložiť súhlas od hlavného účastníka do konania s jeho vstupom do konania a pokiaľ tak neurobil, mal súd postupovať podľa úpravy v Občianskom súdnom poriadku v § 93 ods. 3 druhej vete O. s. p. a jeho vstup nepripustiť, čo sa malo potom odraziť aj na rozhodnutí o trovách právneho zastúpenia. Výrok rozsudku, ktorým bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, je nezákonný, a preto navrhoval rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Na odvolanie navrhovateľa do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý rozhodnutie okresného súdu v napadnutom výroku považoval za vecne správne a žiadal ho potvrdiť. Poukazoval na to, že riadne vstúpil do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, poskytol tomuto účelne právnu pomoc, pretože návrh navrhovateľa bol len čiastočne dôvodný a v prevyšujúcej časti bol návrh uplatnený navrhovateľom zamietnutý. Dôvodne teda postupoval okresný súd pri náhrade trov konania podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Žiadal o priznanie aj náhrady trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania, ktorý sa týkal vedľajšieho účastníka v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil.

Z podaného odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento namietal rozsudok okresného súdu podaným odvolaním len v časti výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu sa odvolanie netýkalo.

Na základe podaného odvolania zo strany navrhovateľa preto krajský súd preskúmaval správnosť výroku rozsudku okresného súdu, ktorým tento navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách konania 94,77 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. V ostatných výrokoch zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania navrhovateľa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, dospel krajský súd k záveru, že okresný súd pri náhrade trov konania vedľajšieho účastníka dôsledne postupoval, a to z podkladov zistených zo spisového materiálu, svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. a § 169 ods. 1 O. s. p. S dôvodmi rozsudku okresného súdu, ktoré sa týkali napadnutého výroku o trovách konania sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Z obsahu spisu je nesporné, že podaným návrhom sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplata celkom 2 266,65 eur s príslušenstvom. Písomným podaním zo dňa 23. 09. 2014 zahlásil vstup do konania ako vedľajší účastník Združenie spotrebiteľov Slovenska OZ, IČO: 42 309 166, so sídlom v Banskej Bystrici, Ulica J. Kráľa 7, zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom J. Kráľa 7, Banská Bystrica.

Po jeho vstupe do konania okresný súd v danej veci vytýčil termín pojednávania na deň 28. 05. 2015. Predvolanie doručil aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane odporcu s tým, že mu doručil aj opis návrhu vo veci samej aj s výzvou, aby účastníci konania do termínu pojednávania zaslali súdu svoje stanoviská, prípadne návrhy na doplnenie dokazovania. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu

sa po doručení návrhu k tomuto písomne vyjadril podaním na č. I. 25 spisu. V písomnom vyjadrení reaguje na konkrétnu zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom s tým, že poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. g), f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto treba spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ by súd posúdil predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere ako absolútne neplatnú, tak vzniesol v prípade vzniku bezdôvodného obohatenia aj námietku premlčania. Ako vyplýva z rozsudku okresného súdu vo veci samej, tak odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 593,68 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Z dôvodov rozsudku okresného súdu vyplýva, že pri rozhodovaní okresný súd prihliadol aj na námietky vedľajšieho účastníka, ktoré boli uvedené v jeho vyjadrení proti uplatnenému nároku zo strany navrhovateľa. Možno preto vyvodiť záver, že aj pričinením vedľajšieho účastníka došlo k tomu, že nároku navrhovateľa bolo len čiastočne vyhovené. Pokiaľ teda Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., tak jeho procesný postup bol správny a miera jeho úspechu, tak ako je uvedená v dôvodoch rozsudku okresného súdu vo výške 47,62 %, bola zo strany súdu vypočítaná správne. Pokiaľ teda v rozsahu úspechu v konaní bola priznaná vedľajšiemu účastníkovi aj náhrada trov konania vo výške 94,77 eur, tak rozhodnutie okresného súdu je správne, pretože tento správne vyčíslil uplatnené trovy konania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a to v súlade s vyhláškou 655/2004 Z. z. a správne zohľadnil pomer úspechu vedľajšieho účastníka v konaní pri náhrade trov konania.

Pokiaľ ide o námietku neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, tak krajský súd poukazuje na to, že vedľajší účastník a právny zástupca, ktorý na jeho strane vystupoval uplatnili len nevyhnutné trovy daného konania, a to za dva úkony právnej pomoci, a to prípravu a prevzatie zastúpenia a podané vyjadrenie. Tieto trovy považoval krajský súd za účelne vynaložené aj z dôvodu, že v súvislosti s obranou vedľajšieho účastníka proti nároku navrhovateľa došlo k tomu, že nároku navrhovateľa v konaní bolo len čiastočne vyhovené. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku navrhovateľa, ktorou poukazoval na to, že nebol daný právny dôvod na to, aby sa vedľajší účastník dal zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov.

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarcia zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Tým, že vedľajší účastník vstúpil do konania za účinnosti znenia ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. do 31. 12. 2014, tak pre jeho vstup do konania sa nevyžadoval osobitný súhlas hlavného účastníka v konaní ak vedľajší účastník splnil všetky ostatné podmienky pre vstup do konania, teda, že preukázal to, že je občianskym združením vytvoreným za účelom ochrany práv spotrebiteľov a v danej veci išlo o spotrebiteľskú vec. Potom jeho vstup do konania bol účinný od jeho oznámenia konajúceho súdu, že do konania vstupuje.

Na takto vstupujúceho vedľajšieho účastníka do konania sa vzťahovali príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, a to najmä ustanovenie § 18 O. s. p., z ktorého vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

Teda tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, tak isto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť. V zmysle § 24 O. s. p. sa teda účastník môže v konaní dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, pričom ako zástupcu si účastník vždy môže zvoliť advokáta (§ 25 ods. 1 O. s. p.).

Z vyššie citovaných ustanovení je teda nesporné rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Občiansky súdny poriadok neobsahuje žiadne ustanovenia, z ktorých by vyplývalo, že by takého právo vedľajší účastník nemal. Pokiaľ sa teda dal zastúpiť v konaní právnym zástupcom z radov advokátov, postupoval v súlade so zákonom a ak mu vznikli trovy konania, má na ich náhradu právo podľa pomeru prospechu v konaní, tak ako každý iný účastník konania.

Okresný súd sa vo svojom rozsudku riadne vypořiadal aj s otázkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Krajský súd sa s jeho názorom, že pre vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorý bol vykonaný do 31. 12. 2014 sa nevyžadoval súhlas hlavného účastníka v konaní, stotožňuje.

Rozhodnutie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka považoval krajský súd za správne, a preto v tomto výroku rozsudok okresného súdu v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal. Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní úspech a uplatnil aj právo na náhradu trov odvolacieho konania. V zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. mu krajský súd priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 17,19 eur, keď vychádzal z toho, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka sa dotýkalo len priznanej náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 94,77 eur. Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z. z. potom je hodnota jedného úkonu vo výške 16,60 eur a keďže odvolanie sa dotýkalo len trov konania, teda rozsudku okresného súdu v časti, ktorá mala povahu uznesenia, netýkalo sa rozhodnutia vo veci samej, tak právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí z úkonu právnej pomoci 1 vo výške 8,80 eur. K tomu patrí aj režijný paušál vo výške 8,39 eur, teda celkom náhrada trov odvolacieho konania vo výške 17,19 eur. Uvedené trovy preto krajský súd vedľajšiemu účastníkovi priznal a na ich zaplatenie zaviazal navrhovateľa.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.